

LIAUDIES DRAUGYSTĖ IR BROLYBĖ VERTESNĖ UŽ TURTŪ DAUGYBĘ

Rokiškio tarybinio ūkio centrinio skyriaus raudonasis komitellis. Erdvijoje, elektra apšviesioje patalpoje po darbo susirinko darbininkai ir tarnautojai. Dar priešpiečiai dirbančiųjų tarpe paskrido džugi, godžiai laukta žinia – tarybinio ūkio stalius. Žiauriose grūmynėse dėl liaudies išslivadavimo užgrūdintas, senas revolucionierius agitatorius drg. Teseckas praves eilių pašnekėsi.

Dar prieš septynias kambarys pilnas žmonių. Lėtai šnekučiuodamiesi, darbininkai dalinasi paskutiniems naujenomis, svarsto dienos darbo rezultatus.

Pašnekėsys prasidėda

Triukšmas aptyla. I pataipą žengia akiuotuas, vidutinio augo vyras. Jam 70 metų, nors iš pažiūros atrodo neunesenės kaip penkiasdešimt metų. Truputį paligas, griežtų brožų, svelkai rausvas veidas, plonus, stipriai sučiauptos lėpos, bepradę šarmoti issai, truputį primerkios akyos, virš kurio storais nelygiagais brūkniagais išsesi vešlūs, ne pagal amžių tamstas, antakiai, – visai tai darė imponuojantį išpažid.

Prasidėjo pašnekėsys. Drg. Teseckas kalbėjo apie liaudinė demokratiją, kuri tikriausiai savo išraiška gavo Tarybų šalyje. Gyvais, valzdingais žodžiais, natūraliai, bet stebetinai taikla, mimikė lydimais sąmoningais posakiais liejosi iš jolupu nuoširdus vaizdal apie darbo žmogaus kovas prieš išnaudotojų: dvarininkų, grafių ir stampingų kapitalo magnatų uždėtai junga ant darbininkų sprandy.

Mes šiandien džiaugiamės, – kalbėjo agitatorius, galėdami klekvienu dieną susirinkti, drauge laisvai pasidilinti nuomenėmis, klausytis pranešimų, galėdami patys rinktis savo valdžios organus – vėlinės Tarybas. Džiaugiamės, nos mūsų sąmonėje dar pernelyg gyvai stovi tamsūs, nedžiaugmingi praeities vaizdai, juodosios caro satrapų ir baltosios fašistinių „nepriklausomos“ Lietuvos vadeivų reakcijos vaizdai. Ilgi dešimtmiečiai, iki nago juodumo panėšė į vienas kita, lėtai, bet nesulaikomi, slinko pirmyn. Darbo žmonės vaitojo po eksplotatorių kojomis, verkė karčiomis bedaldo šuns ašaromis, juodu jaunuoliu knisę neapmatomus grafių žemės plotus, neturėdami laiko nubraukti nuo kaktos gausiai srūvantį prakalą. O juo vadovau naudojosi tuo, lobo, už milijonus pirkio savo meiliūjėms sidabrinės apyrankės, brilliantus, ruoše puotas, už ir girtuokliai užsieniuose, o darbo žmonių išlaikymui tamsoje – statė bažnyčias.

Per nifrų prisiimimus debesimi aptrauktus darbininkų veldus perskiejo kreivos šypsenos. Keletas vyry trumpai keitėjo. Vieno darbininko žmona, nuo sunkių darbų suvytiuomis rankomis, iðdubusia kruetine, iš įntrūšio sausai girdžtelėjo dantimis.

– U... Skūralupiai..

Kova dėl teisės

Tačiau nežiūrint į tai, – tėses Teseckas, pasitaise akiunis, – kad darbo žmones šimtmiečiai slėgė baudžiaviniu darbo jungas, darbininkai nesusitaikė su esama padėtimi.

Rokiškio tarybinio ūkio centriname skyriuje vyksta intensyvus pastuotuosis rinkimams į vėlinės Tarybas. Rinkiminėje kampanijoje aktyvi ir autoritetinė agitatorium pasirodė senas revolucionierius, aktyvus kovojo dėl darbo žmonių gerovės tarybinio ūkio darbininkas Stasys Teseckas. Pravedamus pašnekėsus jis gausiai iliustruoja medžiaga

iš tarybinio ūkio praeities ir konkretiai šiandieninio gyventimo faktais. Tarybinio ūkio dirbančiųjų tarpe jo pašnekėstai iuri didelj pasiekimą ir yra gausiai lankomi.

Šiandien patenklaime skaityojams vieno iš daugelių drg. Tesecko pravestų pašnekėstų santrauką.

Pro tamsią naktį jie regėjo viltingą, daug žadanti aušros spin-dulėlį. Tai vienur, tai kiter, pradžioje pavieniai, nedrasiai, paskui jau organizuoti, sutelk tomis jégomis, liaudies pakėlė ranką už savo teises. Ne vienas iš mūsų patys dalyvavome kovose dėl laisvės, organizavome darbo mases, nežurėdami, kad už tai tekėdavo skaudžiai nukentėti.

Daugelis iš Jūsų putkiai pažinojo ligamete Rokiškio apskrities valdove buvusią grafų dinastiją – Pšezdezkus. Vaizduodamiesi nekaltais, avinėliais, šie „mėlynakraujai“ vilkai gudrai, viškai iš anksto apskalčiavę, keletą amžių čiuipę iš darbininkų paskutinius syvus. Mandar ir šiandien kaip gyvi stovėjako eina mojo šimtmiečio pradžios gyvenimo vaizdai Pšezdezkio dvare Rokiškyje – toje pačioje vietoje, kur jūs šiandien pastaukojamių vykdote partijos ir vyriausybės nubrėlus uždavinius. Čia dirbo kelios dešimtys dėčių žmonių. Jos buvo „Sajunga“, molinėname, kažkada ištu, išo pareigas įjungus pastate. Purvinuose, skudurais užkamštu vieninteliu langu, kambariuose, kurį trėčiai užemė milžiniška krosnis su supuvusiomis, išložustomis grindimis, gyveno darbininkų žmonės iš 6–7 galvų. Nuo amžinai blogo oro plökščiomis, lyg lenta, krūtinėmis, sulysuolais, pageltuolais veidais, kuriuose, giliai ikrutus, styrėjo didžiuosius akys, darbininkų valkal galiaus balseltais maldavo valgyti. Tačiau tévai, nors dirbo nuo patisios iki patamis, neįstengė uždirbtį tiek, kad galėtų nors skurdžiai pramisti. Man pačiam teko pergyventi tais joudas dienąs. Darbininkai, paskatinę 1905 metais visoje salyje išsiplėtusios revoliucioninės kovos, pakilo į vieningą streiką. Tų metų sausyne, vadovaujami socialistų revoliucionerų studento politechniko Jurgio Smalskio, inž. Eydaro Galvanauskio ir Jurglio Čiurlio, metėme darbą. Pasipiktinę darbininkų išsiveržė į valsciaus patapis, nugininklav staršiną, išvalke valsciaus telsumą ir perte raštinių lietuviškai surašyti darbininkų relikavius. Darbininkai plėšė ir mindžiojo kominis nekenčiamu caro paveikslus, naikino raštus. Sukilius nebuvuoja kaip relikvijų suorganizotas, nebuvo pakankamai geru vadu, todėl caro tarnai greitai vėl atsigavo ir žiaurių numalšinio sukiliimo dalyvius ir organizatorius. Sukilius vadas Galvanauskas pateko į kalėjimą, kiti buvo priversti slėptis.

Tačiau nepraejo nuo to ir keturi mėnesiai, kai Pšezdezkio dvare darbininkai vėl metė darbą ir paskelbė visuotiną streiką dėl darbo užmokesčio pakėlimo.

Aš manau, kad kai kas iš Jūsų dar prisimena šį streiką ir yra net pats Jame dalyvavęs.

Po šių žodžių ligametis gra-

io Pšezdezkio dvare darbininkas šerikas Aleksiejus neramiai sujudė ir, lyg norėdamas ką sakytį, trupui kilstell iš vėles. Keli arčiau sedinčiųjų veldai klausiamai kryptelį senuko pu-

kuri vis dar tebevaldė Pšezdezkis, jau buvo nemaža grupė susirūpatuši darbininkų komunistų. Cėsnos vadovaujama žvalgyba suostė nelegalų dvaro darbininkų Stalauską, Joną ir Matą Mekšėnų, Lituisko, Saulio ir kitų darbą. Apie 1935-36 metus, po kilusio konflikto su darbininkais, Pšezdezkis išvare iš dvare tuos, kurie, pagal žvalgybos žinias, buvo „holė-vikuojantys“. Tieki pas mane, tiek pas kitus draugus, ypatingai pas Mekšenus, dažnai darydavo kratas, tardydavo, tačiau tas nepalažau revoliucioninės darbininkų dvasios. Štai visi faktai Jums patiemis gerai žinomi.

Teseckas vėl pradėjo kalbėti:

– Štai, matote, kad jau tuo mete darbininkai atkakliai kovoja dėl savo laisvės ir teisės. Paskaitysiu, ką rašė apie šią streiką Ženevos mieste, Šveicarijoje, leistas ménėsinis leidinys, kuriame, leidininkų laikraštis, Lietuvos socialdemokratų darbininkų partijos organas „Draugas“

1905 m. liepos mén. numeruje:

– Devynias skurias norėjo pulupli nuo žinogaus...

– Už litų darbininkų pirkos kūnu ir došia...

– Mes kiaurose, supuvusiose landynėse gyvenome, o Pšezdezkis vėlens kellioje kambarių žemėmininkavo ir dar balsiastus geradarui déjos.

– Taigi. Atrodė, nors ir prie žaidos dėk.

– Klaustinga laputė buvo. Na, bet kai pasiklojo, taip ir išsi-miega – pasibaigę anksčiau dieinos. Daugiau nebečiuips svetimo prakaito, – garsiai, su pagliežos atpaliviu pratarė darbininkas Jančarovas.

Kalba buvęs kumetas Margis

Iš pastenionėlėtai pakyla vidutinio ūgio, kresnas, senyas vyras. Priekainėse eilėse pasigirsta tylus balsai: „Žiurėk, Margis kalbés!“, „Taigi. Jis čia Jau prie grafo dirb“., „Citi! Paklausaiki!“

– Štai, draugai, mums čia drg. Teseckas priminė tamsias vargo ir pony savivalės dienas, Teisingą. Ašaras nenorom traukti, kumščiai patys gniaužiasi pagalvojus, kai teko mums iškenteti betaraujant ponams. Mes Rokiškio dvare buvom 20 kumečių ir turėjome išdirbtį žemę pačiams paprasčiausiai Jančarovas.

– Né kiek nepagerėjo darbo žmonių iškilafai ir išgarsinto „nepriklausomoje“ Lietuvoje, vairios fiktyvos žemės „reformos“ ne tik kad nesugnūžė įvaityrų grafių ir dvaronėt, bet, priešingai, dar padėjo Jems prisitaikyti prie naujų aplinkybių, ir Jie gyveno neblogiai kaip carinės laikais.

– Tuo taru smetoninė žvalgyba, kurios pagrindinius kadrus sudarė sejei caro agentai, negalestingai ir žiauriai užginaudžiavo kiekvienu darbininkų mėginių pakeisti pony savivalėvam. Ne vienas iš mūsų prisimena meltoninį budejė Cėsą, laisvali ūkininkavusio Rokiškės apskritie.

– Dirbdama kartu su vellioniu Požela, Bēlunu, Kovaleviu ir kitaž yra žynesnių komunitas tuo metu mūsų apskrities ribose veikusioje „Bangos“ revoliucioninėje organizacijoje, savo kailiu patyrė višą fašistinės Lietuvos plesaudą. Tačiau darbo žmonės smetoninėje Lietuvos kovojo iau daug organizuociu. Ir Rokiškio dvare,

raščio kaip „Ūkininko Patarėjas“, visokie Pranciškaus varpeliai, Iturdai, O j-i ne, tuo komunistas! von iš dvare man tokių nereikia!

Po Tarybų vėliava gyvenant

Pašnekėsys tėsėsi toliau. Tesekas perėjo prie šiandieninių tarybinių gyvenimo.

– Jus, kurie kovojo už savo teises Rokiškio dvare, kaip ir tūkstančiai kitų Tarybų Lietuvos darbo žmonių, džiaugiai glatės laimėjimu, džiaugiai nauju laimingu gyvenimu, viitinga šypsena žūtrite į švines, tantį komunizmo rytojų.

– Nepalgynamai suklestę tarybinių ūkio darbininko gyvenimą valdžia perejus į darbo žmonių rankas. Dar 1907 metais pagrindinių atremontuoti gyvenamosios palapės, su dėtės grindys, išklikti langai išbaltintos stenos, įvesti elektros šviesa. Pagerėjo ir kultūrinių dirbanių apstarnavimas ir materialinių bokštų. Vokiškų rudmarškinų klastinges užpūlimas nutraukė taiky kurybių darbą ir keletui metų grąžino darbo baudžiavą.

– Ir, štai, dabar jau trūkiai tarybinių ūkio dirbantieji aukojia savo Jėgas, vykdydare vyriausybės iškelius uždavinį. Vienu po kito nugalėdami pėkinius sunkumus, mes užtikrinome sau sotų ir laisvą gyvenimą.

– Ši kokiai pakilių ir perlotizmu, dirba mūsų kolektyve matyti iš to, kad mes laimėjome trečią vietę visasajunginės societinės. Tarybinių ūkio vien tik ūkis metalas davė vaibų keliš ūkis ūkis tonų grūdų pieno paruošu planą išvystė 200 proc. Dr. Minkevičius vadovaujama aukšto derliaus grandis išaugino po 18,5 dvig. centn. miežių iš 1 ha 6 hekt. ry plote; darbininkė drg. Avramenkova iš hektaro nuėme 120 dvig. centn. cukrinį runkelį 9 ha plote – iki šiol negirdėti derlių vietus salygomis.

– Darbininkų uždarbinių pasiekė pakankamai aukštą lygi. Štai, žirgyno darbininkas drg. Jančarovas ūkis metais vien pinigais gavo 4188 rublius, lauko darbininkas drg. Margis – 4025 rublius, neskaitant užmokesčio už darbą natūra. Realaus uždarbio dydis dar daugiau išaugo dabar, panaikinus kortelių sistemą ir įvedus į apyvarą pilnaverti rublį.

Vien tik ūkis metais už ėr darba premijoms išskirstyta 16.000 rublių pinigais ir už 25.000 rublių manufaktūros reikmenų.

– Tarybiname ūkyje įrengta pasilinksminimų salė, klubas, radijo taškas, dirba biblioteka. – Visa tai mes pasiekėme tik todėl, kad mūsų ūkis premija nesugriaunamais tautų draugystės, vienos broliškos tautos su kita glaudaus bendrabūlavimo principais. Tat ir yra mūsų ūkies galybės ir gerovės augimo ir klestėjimo tvirtčiausias laidas.

– Mes, aišku, nesitenkinsime pasiekti laimėjimais. Ruošiamiesi rinkimams į vėlinės Tarybas, mes dar glaudžiai susitelkės apie visų mūsų pergalės organizatorius ir įkvėpė – pergalėgą komunistų partiją (bolševikų), apie genialyjų mūsų ūkies vairuotojų didžių STALINĄ!

Apskrities darbo moterys! Balsuokite už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus!

Už tolimesnius atsieki-
mus kultūrinėje
statyboje

Tarybinė santvarka suteikia
peribotas galimybes moksliui,
menui klosteti. Miližiniski yra
didvyriškosios tarybinės liau-
dės atskleimai ne tiktais ūkinėje,
rept ir kultūrinėje statyboje.
Tarybinė kultūra yra pažangiausia
pasaulioje. Nėrė nė vienos
valstybės, kur moksliinko, iš-
adėjo, laudė švietėjo darbas
patį taip aukštai įvertinamas,
gerblamas, kaip pas mus, pu-
lykloje, žydinčioje socializmo
atlyje. Tarybiniai laudės švie-
tėjai kaedė jaučia ši didelę
teatrilijos ir vyriausybės rūpinė-
tasi tarybinių mokytojų me-
diagnozais — būtiniais porel-
kais ir į tai atsako sažiningu-
siauojamui darbu, auklédami
išsūtintą priaugančią kartą tary-
bino patriotizmo dvasia, skie-
pydami juose tarybinių žmo-
nų brouožus — melle darbu,
pasiryžimą, nuolatinį
asnuošimą pasiaukoti tarybini-
ems. Tėvynės, darbo žmonių
buvi.

Dirbdama tarybinėje mokyk-
je, aš esu laiminga, savo dar-
n galédama įneči nors kukių
dėli į krašto atstatymo ir
sukleštėjimo rei-
da. Partija ir vyriausybė man
atlikėjo auklėti didžiausiai mū-
sų Tėvynės brangenybę — pri-
egandžią kartą. Šis kilmus ir
sakintas uždavinys įpareigoja
man pateisinti ši didžių pasti-
tus, nuolat būti ryžtingu,
vyzdžingu komunistinės staty-
bos atstotu.

— Sausio 18-ąjį aš su dideliu
augsmu atiduosi savo bal-
iu už geriausius darbo laudė-
nus bei dukras, tuo pačiu
suodama už tolimesnius pa-
linius — istorinius atsieki-
mus kultūrinėje statyboje.

RIMAVIČIENĖ
Rokiškio m. pradinės m-los
Nr. 1 mokytoja

Balsuosiu už darbo
moteris — kandidatus;
deputatus

Valstietė moteris buržuazi-
nais laikais buvo laikoma žem-
esniu, nepilnamečiu padarui.
Ji net negalėjo būti iš-
rinkta į valdžios organus,
nes buržuaziniu vadeivis put-
kiai žinojo, kad nesusilaiks iš
moterų pusės paramos savo
laudės išnaudojimo politikai.
Štandien mes — darbo val-
stietės džiaugsmingai sutinkame
rinkimus į viltines Tarybas. Ta-
rybų valdžia atvėrė mums pla-
čias galimybes, davę lygias tei-
ses su vyrais. Mes balsuoseime
už tuos, kurie stovi mūsų re-
lakalų sargyboje, kurie kovojo
fronte ir štandien pasiaukoja-
mai dirba pokarinėje statyboje,
už tuos darbo žmones, kurie
išstatioti kandidatai į viltinį
Tarybų deputatus.

O. VIZBARIENĖ
Panemunėlio v. stoties
apyl. valstietė

**Mano balsas —
komunizmo kalyviams**

Nuo valystės dirbau įva-
riems darbo žmonių išnaudoto-
jams — buožėmis ir jų pakali-
kams. Pro vargą ir ašaras ne-
mačiai šviesesnės dienos. Už
skatikus ilgus mėnesius dirbau
sunklausius darbus, mažai te-
valgiusi, dažnai nemlegojusi,
klūpdama vilkau darbo naštą.

Šviesus ir laimingas gyveni-
mas atsišvę — paprastai
darbininkelė Tarybų valdžios mete.
Kupina dėkingumo už man
sutelktas telės, su pakiliu
ruošiuosi sutikti vieną iš lai-
mingiausiai mano gyvenimo
dienu — rinkimų į viltines Ta-
rybas dieną. Teisė rinkti, kuri
ra man teikia demokratikali-
sias pasaulioje įstatymas —
Stalino Konstitucija, kelia man-
yne teisėtą pasididžiavimo
jautmą. Todėl aš esu pasiryžu-
si balsuoti už tuos, kurie, ne-
galėdami jėgų, kovoja už mū-
sų gerovę, — už komunistų ir
nepartinių bloko kandidatus.

Rinkimų dieną sutikslu
kruopščiu darbu, dideliu gamy-
biiniu pakiliu.

R. PATAPOVAITĖ
F-ko „Nemunas“
darbininkė

Su džiaugsmu lauklu rinkimų dienos

Junckus ir beteisiškas buržua-
jie Lietuvoje buvo darbo
moterių, kurioms keliai į
komenijų bei valstybinių gy-
vėjų buvo beveik visiškai
iširstas. Ir tik tarybinė sant-
aika demokratiko Stalino
konstitucija pašalino moters
elsiškumą, suteikė lygias tei-
sus vyrais ir atvėrė platę
savo gabumams, išreikštį,
krino pilninti dalyvavimą
ose valstybiniu gyvenimu
ose.

abar, artėjant rinkimams į

viltines darbo žmonių deputa-
tų Tarybas, aš ypač juntu
džiaugsmą ir su didele pagarba
ištariu didžiojo Stalino vardą —
vardą demokratikalausios pa-
saulio Konstitucijos kūrėjo,
kurios teisėmis naudodamas,
aš, kaip ir daugelis mūsų ap-
skrities darbo moterų, rinkimų
dieną — 1948 m. sausio 18 d.
su džiaugsmu atiduosi savo
balsu už komunistų ir neparti-
nių bloko kandidatus.

ŽILINSKIENĖ
Rokiškio apskr. Komunalinio
ūkio sk. sekretorius

RINKIMINIO DARBO KRONIKA

Skaitlingai jaunimo
nkomas agitpunktas Pan-
miestelyje yra Nr. 2, kuris
dasi vienos gimnazijos pa-
se. Didelį atsilankančių žinias.

K. Kliauga

rinkėjų skaicių sudaro gimna-
zijos mokiniai, kurie čia domi-
si rinkimine ir politine litera-
tūra, turtina savo rinkimines

Kas atsieka Tarybų valdžios metals apskrityje

Apskrities žemės ūkio kilimas

* * *
MAŽEIKIŠ
Rokiškio apskr. Žemės ūkio
sk. vedėjas

* * *

resnės salygos pakelti savo ge-
rovę.

Dėka to pastaraisiais metais,
steiktant atstatytu prėškariniu
grūdu gamybos lygi ir JĮ prae-
lenkti penkmečio pabaigai,
grūdinė kultūrų pasėlių plotai
1947 metais apskrityje jau pa-
dėti 8860 ha arba 20,5 proc.
Žemės ūkio rugių ir kviečių plo-
tai padidinti 5571 ha arba 40,5
proc. Linų, cukrinų rankelių ir
tabako plotai padidinti 501 ha,
bulvirių pasėlių plotai padidinti
1139 ha. Praplėsta veislės
sėkių gamyba. Daugiau sé-

jama daugiametė žolių, kurų
isėliai padidinti 2200 ha.

Greta pasėlių plotų padidinti
mo pagrindiniu uždaviniu lai-
kyta grūdinė kultūrų pasėlių
derilingumo pakėlima. Tam at-
siekti, daugiau išaiškinta vei-
slėlių pasėlių. Veislėliams sė-
kėjimis 1947 metais pasėta apie
10.500 cent. skly. Žemėliams
rugių ir kviečių sėjami į sa-
valakinių paruošta įdirbtą pū-
dymą. Daugiau ir daugiau dir-
vų suariama iš rudens. Dir-
bos įdirbtimas gerėja, kova su
piktžolėmis ir kitos agrotech-
ninių premonių vis plati pri-
taikomos. 1947 metais apskrity-
je įvestas agrominimumas, ko
pasėkoje vidutinis apskrity-
jei dirvų derilingumas pakillo se-
kančiai:

Kultūros pavadinimas	1945 m. der- lius centne- riais 1 ha.	1947 m. der- lius centne- riais 1 ha.	Pakilo proc.
rugiu	7	10,5	50
žiem. kviečiu	8	11,8	47
vasar. kviečiu	8,5	11,1	30,5
mežiu	8	10,5	31
avilžu	7,5	10,2	36
bulviu	80	109,5	37

Kova dėl aukšto derilius iš-
sivystė ir atskirų valstiečių tar-
pe. Pasiekė nebogi rezultatai.
Pav., Juodupės valsč. valstie-
čio Deksnas Kostas, gvy. Apu-
niškio km., 1947 metais iš 1 ha
gavo 27 cent. rugių, atlikina-
mai iš tokio pato ploto 17 cent.
mežių ir 18 cent. žiem. kvie-
čių (centn. po 100 kg). Obellys
valsč. priedinkas Jankauskas
Antanas (Audronių km.) — 19,5
centn. (po 100 kg) rugių ir 16
centn. avilžų. Južintų valsč. nau-
jakurys Jaslišionis Juozas —
19,5 centn. rugių. Panemunio
valsč. naujakurys Šlipynas Jonas
(Konstantinavos vnk.) — 16
centn. kviečių. Aukštus derilius
gavo ir ellę kitų darbo vals-
tiečių.

Šie valstiečiai pasiekė aukš-
tus derilius dėl to, kad jie dėl
to kovojo, dirbo, savo ūkiose
taikydamis visus agrotechnikos
reikalavimus. Klekviens vals-
ties gall ir turi pasiekti aukš-
tai derilių. Viena iš pagrindinių
palaipsniui sutelkiamos ge-
| priemonių laukų kultūrų derlin-

gumiui pakelti yra ražienų sku-
timas, rudens arčias, tinkamas
žemės dirbimas ir trėsimas, ge-
ra sekla, ir tinkamas jos paruo-
šimas, laiku ir geras sėjos atlikimas,
tinkamas sėjamosioms kul-
tūroms vietas parinkimas sėjoma-
nėje, tikslai pasėlių priežiūra
ir augalų apsauga nuo ligų ir
kenkėjų.

Nors nemaža žemės ūkio pa-
kelti padaryta Tarybų valdžios
metais, bet dar dideli uždavini-
nių prieš mus stovi visose žem-
ės ūkio srityse.

Žemės ūkio specialistų parei-
ga stipriai ryšius su darbo žmo-
nų masėmis, padėti joms išsi-
aiškinti visus Tarybų vyriausybės
statomus uždavinius.

Reikia toliau gerinti žemės
dirbimo būdus, plėsti veislės
sėkių gamybą, didinti pasėlių
plotus, paspartinti žemės ūkio
mechanizaciją ir ypač kovoti
dėl aukštų derilių gavimo. Že-
mės ūkio kooperacija turi pa-
siekti klekviens darbo valstieti-

Maskvos antrojo laikrodžių fabriko kolektyvas lapkičio 7 d. ivykde metų gamybinių planų.
Didžiojo Spalio garbei fabrikas pradėjo veikti naujas konvejerinių cechų mažuji laikrodžių „Žalbas“
sustatymui, ko pasėkoje trūgubai padidijo produkcijos išleidimas. Pirmynė fabrike laiko antrasis
mechanizinis cechas, kuriam vadovauja Spalio amžininkas komunistas T. V. Dzerdanovas. Šitas cechas
yra stachanovinis. Čia visi dirbantieji per pamainą ivykdo nemažau pusantrios normos, 40 proc. cecho
dirbančių dirba pagal 1950 metų normas.

Nuotraukoje: geriausieji cecho gamybiniinkai. Iš dešinės į kairę — cecho vėršininkas T. V.
Dzerdanovas, brigadierius E. S. Menševą, poližuotoją N. E. Volosomaką, dalių susitinkančią L. S.
Viazovą, poližuotoją N. J. Jarovą, M. V. Jušiną ir automatininkę T. S. Archipovą.
Foto N. Staniškovo

TASS'o spaudos klišė.

NAUJOSIOS METUS SUTINKANT

Pasibaigę 1947-tieji metai – antieji pokarinių metai. Jie jei tarybinės liudis istorija kaip puikū laimėjimų metal, nauja jėga parodžiuslej pasauliu tarybinės santvarkos galią, viso jos didžiulei reikėmė pažangiam žmonijos išsvystymui.

1947-tieji metai buvo antieji pokarinių stalinių penkmečio metai. TSRS stambloji pramonė praeitais metais jau pasiekė prieškarinį lygį. Didžiausiai laimėjimai pasiekti ir vystant vienas lengvosios bei maisto pramonės šakas. Stambausių šalių industrijinį centrą – Leningrado ir Maskvos pramonė, o taip gausias fabrikai visoje šalyje ir ištisos pramonės šakos 1947 metų planą įvykdė pirmą laiko.

Puikiausiai laimėjimais 1947 metus užbaigė tarybiniai valstiečiai. 1946 metų sausros padariniai buvo ryžtingi likviduoti, ir visoje šalyje buvo išaugintas gausus derlius. Tarybiniai valstiečiai garbingai įvykdė savo įspūreigojimus, kuriuos jie buvo prisieme gausiuse laiškuose draugui Stalinui.

Laimėjimai atkuriant visas pramonės ir žemės ūkio šakas igalino partiją ir vyriausybę panakinti 1947 metų gale korteles maisto bei pramonės prekėms.

Drauge su tuo buvo įvykdyta piniginė reforma, likvidavusi pinigu perteklių šalyje ir įvedusi naują rublį su žymiai aukštesne perkamaja galia. Šios istorinės partijos ir vyriausybės priemonės likvidavo svarbiausius karos padarinus gyventojų aprūpинime bei pinigų apyvartose. Dabar tarybinėi liudžiai prasidėda naujas nepallaujamojos gerovės klimato laikotarpis. Metal iš metų auga pramonės ir žemės ūkio gamyba, didesnės vartojimo reikmenų gausumas. Tai igalins vyriausybę nuosekliai mažinti kainas ir tokiu būdu nuolat keli realū darbininkų bei tarmaitojų uždarbių ir valstiečių pajamas.

Tarybinė tautų šeimoje rimtus laimėjimus praeitais metais pasiekė ir Lietuvos darbo žmonės. Šiuo metu respublikoje jau veikia daugiau kaip 3.300 pramonės įmonių. Pramoninė produkcija Lietuvoje 1947 metais, palyginti su 1946 metais, padidėjo daugiau kaip trečdalis.

Respublikos valstiečiai išsugino gausų derlių, pirmą laiką įvykdė valstybinius grūdų pristatymus ir patiekė valstybei 910.000蒲dų grūdų daugiau, negu 1946 metais.

Lietuvos darbo žmonės džiaugsmingai sutiko partijos ir vyriausybės nutarimą dėl piniginės reformos įvykdymo ir korteles maisto bei pramonės prekėms penaikinimo. Senesnioji mūsų respublikos karta dar atsinaša, kai sunkiai vyko krašto atkūrimas po pirmojo pasaunilio karos, padarinius Lietuvai žynti mažiau nuostolių, negu antrasis pasaunilis karas. Tada eilė metų Lietuva

gyveno sunkią infliaciją, krasėsi buvo didelis maisto produkty, tame tarpe ir duonos, trūkumas, didelė dalis fabrikų nėvelėkė, ir bedarbių skaicius nuolat augo.

Dabar, praėjus tik dviejems metais po žiauraus karo ir balansingos hitlerinės okupacijos, Lietuvos, kaip ir visos Tarybų šalies, darbo žmonių gerovė pradeda sparčiai kilti. Lieluva greit užgydo karo žaidas ir tvirtas žingsnis žengia kelius į klastėjimą. Tačiau yra galima tik tarybinės santvarkos déka, tik déka tos didžiulės ekonominių pagalbos, kurių diena iš dienos teikia Lietuvai broliškos respublikos.

Šiuo metu pradžioje Lietuvos liudis nepaprastai pakilmo aplinkybėmis išrinko respublikos Aukščiausiąją Tarybą. 1947 metus mūsų respublikos darbo žmonės baigė besiruošdami pirmiesiems rinkimams į vietines Tarybas. Negali būti abejojimo, kad iš šių rinkimų pademonstruosis lietuvių tautos susitelkimą aplink bolševikų partiją, jos meile tautų vadui didžiajam Stalinui, jos pastrižinė siekti nauju laimėjimui ūkinėje ir kulturnėje statyboje.

Tarybinė liudis pradeda naujousius metus, tvirtai žinodama, jog jie atneš naujus laimėjimus visose socialistinėse statybos srityse. Leningradiečių kveletiui visoje šalyje išsivestė patriotinis sajūdis dėl penkmetės įvykdymo per kelverius metus. Penkmečio įvykdymas prieš laiką užtikrins dar spartesnį tarybinės liudies gerovęs bei socializmo šalias galios klimą.

Visiškai kitais rezultatais baigia 1947-tuosius metus kapitalistinius pasaunilis. Buržuažinės valstybės neįstengia išbirsti iš pokarienės ekonomikos sutrūtės. Vakaryje Europoje diena iš dienos smunka darbo žmonių pragyvenimo lygis, auga nedarbas, infliacija pakerta visus ekonominio gyvenimo pagrindus. Lietuvos masių padėtį dar labiau apskunkina amerikinio imperializmo politika. Prisidengdamas „Maršalo planu“, JAV siekia sustabdyti Vakarų Europos šalių atkūrimą, įvesti šiose šalyse reakcinius, antiliudiškus režimus, priversti jas paklusnių tarnauti JAV bankininkų interesams.

Rimtus ekonominius sukrėtimus gyvena ir pačios JAV. Nešulaikoma infliacija smukdo darbo žmonių pragyvenimo lygį ir artina ekonominę krizę. Jau dabar JAV yra daugiau kaip 3 milijonai pilnų bedarbių ir milijonai žmonių, dirbančių nepilnitinė darbo sąvaltę. Kaip tik tie vidinių sunkumų stumia JAV iš avantiūras užslenčio politikos srityje. JAV atsistojo reakciniu, imperialistiniu pasaunilio jėgų priešakyje. Jos visur paliko reakcingiausius režimus, puola tautų laisvę ir sau-gumą, siekia atstatyti senajį vergovės režimą kolonijinėlame pasaunilyje. JAV, kuris paskutiniais metais karo, padarinius pillelinius karus Graikijoje ir Kinijoje, jis remia olandus iš grobikiskame kare prieš In-

donezetečių tautą. JAV siekia suskaldyti Vokietiją, kad parverstu jos vakarinę dalį reakcijos tvirtote bei savo imperialistinių siekių base. Dėl šios imperialistinės JAV politikos, nukreiptos ne tik prieš Vokietijos sudėmokratinim, bet ir prieš visų Europos tautų saugumą, sužiugo Užsienio Reikalų Ministrų Londono sesijoje.

Praėjusieji metai, ryškiai parodė laisvę mylinčioms tautoms tikrąjį amerikinio imperializmo veidą, drauge su tuo parodė taip pat, jog tarp JAV imperialistinių siekių ir jų sugebėjimo įvykdyti šiuos siekius yra milžiniškas astumas. 1947 metai buvo demokratinės, anti-imperialistinės stovyklos augimo ir stiprėjimo metai. Dar labiau išsagoja Tarybų Sąjungos galia bei tarptautinis autoritetas. Visose tarptautinėse konferencijose TSRS stojo kaip nuoseklus kovojo dėl taikos ir demokratių, demaskuodama JAV imperialistų bei jų šerbytiukus. Ypatinga Jėga nuskambėjo visame pasaulyje ryškios tarybinės delegacijų, kalbos Suvenyru Nacių Generalinėje Asamblejoje, kalbos, kurios visai žmonijai atskleidė JAV imperialistų bei karo kürstytojų veidą. SNO Generalinė Asambleja atnešė didelį moralinį laimėjimą Tarybų Sąjungai ir pralaimėjimą JAV imperialistams.

Tarptautinėje arėnoje Tarybų Sąjunga stoją kaip nepajudinama uola, į kuria sudūžta visi imperialistų kėslas.

Auga ir stiprėja liudies demokratių jėgos Rytų ir Pietryčių Europoje. Jugoslavijoje, Bulgarijoje ir Albanijoje liudies masės, komunistų partijų vadovaujamos, žengia į socializmą. Stiprėja liudies demokratių Jėgos Lenkijoje, Čekoslovakijoje, Rumunijoje, Vengrijoje, kuriosose vykdomi platūs politiniai ir ekonominiai peritvarkymai. Auga liudies masių kova ir Vakarų Europoje, apie ką ryškiai liudija milijoninių masių išstojo mai prieš reakcijos puolimą. Prancūzijoje ir Italijoje – technikos darbuotojų ir taranutojų mitingai. Prūmtose režoliucijose darbo žmonės reiškia savo džiaugsmą ir pasitenkinimą istoriniu vyriausybės nutarimu palinti pramonės įmones iš kapitalistų bei eksploa-

tatorių rankų ir perduoti liudies rankas.

Darbininkai, inžinerijos technikos darbuotojai ir taranutojai apsilina įspūreigojimi padidinti produktus keli ir pagerinti kokybę vaistų įmonėse, pakelti darbo sumą ir išvystyti darbo įtyniavimą.

Darbo žmonės siunčia sūnas telegramas, reiksdami dėka ministrui pirmmininkui M. Dimitrovui, kuriam vaujan vykdoma ši isto svarbumo ekonominė refor-

NAUJŲ METŲ NAKTĮ

J. Krasauska

Jau vėl. Tačiau šviesos negesta, Spinduliuodamos dega lengvai. Gaubia visą tarybinį kraštą. Naujų Metų nauji žiburių.

Tik pažvelk, mylima! Kiek čia laimės! Ši naktis, lyg svajonė graži. Ir padangė, ir miestas, ir kaimas. Žiburių mums šypsos maži.

Paklausyk! Gimta žemė daunuoją. Skamba juokas jaunystės daños! Iš grūvėsi pakyla rytos, Ima spindinti džiaugsmą daunuot.

Mūsų ryžtas krūtinė negesta, Tarsi šviesos šią naktį – vėlai. Gaubia visą tarybinį kraštą. Vis nauji, skaidresni žiburių.

Čekoslovakija ir Vengrija atnaujino santykį

Po ligos pertraukos, kurios priežastis buvo Čekoslovakijos okupavimas ir karas, atnaujinti santykiai tarp Čekoslovakijos ir Vengrijos. Atvykė, į Praha Vengrijos pasiuntinys Elekas Bolgaras įteklė savo kredencialius Čekoslovakijos prezidentui Benešui.

Atsakydamas į Eleko Bolgaro pareiškimą, kuriamo jis reiškė pasitenkinimą dėl normalių santykijų tarp dviejų demokratinių Europos kraštų užmezgimą, prezidentas Benešas pati be kito, prisidės prie to, būtų pašalinti visi sunkumai, kliūtys, trukdančios savitarsiantinių ir savitarpinio pratimo pastekimą.

Bulgarų tauta sveikina įstatymo projekto pramonei nacionalizuoti

Žinia, kad ministrų taryba patelkė didžiajimą liudies susirinkimui įstatymo projekto pramonės įmonėms nacionalizuoti, žalbo greitumu aplékė visą kraštą. Sofijos, Plovdivo ir kitų miestų fabrikuose įvyko gausus darbininkų, inžinerijos – technikos darbuotojų ir taranutojų mitingai. Prūmtose režoliucijose darbo žmonės reiškia savo džiaugsmą ir pasitenkinimą istoriniu vyriausybės nutarimu palinti pramonės įmones iš kapitalistų bei eksploa-

Būklė visuotinėje darbo konfederacijoje Prancūzijoje

Visuotinės darbo konfederacijos (VDK) biuro komunikate sakoma, kad VDK biuras dekė „Jugoslavijos ir Lenkijos profesinėjų sąjungų organizacijoms iš jų solidarumą su streikavusiais Prancūzijoje“. Ryšium su skaldomaisiais manevrais, – sakoma toliau komunikate, – biuras su pasitenkinimu paziymi, kad didelė darbo žmonių dauguma – paslieka ištikimai – skelbtas kainų pakelimas i pragyvenimo minimūmu ilma iki 11.000 frankų šum.

PLANAI PAVERSTI NORVEGIJOS PRAMONĘ AMERIKOS EKONOMIKOS PRIEDĖLIUI

Kaip praneša Norvegijos telegramų biuras, Amerikos ambasadortus Oslo Bajus per paskelbė, kad su žurnalista palietyje klausimą dėl galimybės to, kad smulkioji Norvegijos pramone pristatintų pusfabrikačius stambajai JAV pramonėl. Amerikos ambasadortus pareiškė, kad tokiai bendradarbiavimas sutelktų Norvegijai didesnį konjunktūrinį pastovumą, ypatin-

pareiškiamą, kad „nedėtu būti ištisai visų prieminių, kad visur būtų užtikrintas veiklos testimas“. Liedama rūausybės ekonominius i nansiūlinius projektus, biuras testuoja prieš numatyta 15 valstybės tarantuolį atelių ir konstatuoja tollau, ka skelbtas kainų pakelimas i pragyvenimo minimūmu ilma iki 11.000 frankų s.

Atsakingas redaktorius Anatolijus Fainbil